

Sygn. akt I CSK 1677/22

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z wniosku S. [...] w W.
z udziałem Spółdzielni T. [...] w W.
i Miasta W.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 maja 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania S. [...] w W.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 13 maja 2021 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. stwierdza, iż wnioskodawca i uczestnicy ponoszą koszty postępowania kasacyjnego związane ze swoim udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną uczestnika Spółdzielni T. [...] w W. od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 13 maja 2021 r., sygn. akt V Ca [...] Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy rozstrzygał wniosek S. [...] w W., wniesiony w lipcu 2012 r., o zasiedzenie udziału w nieruchomości pierwotnie w ½ części. Skarżący w odpowiedzi na wniosek podnosił, że jest posiadaczem tej nieruchomości w zakresie 78%, zaś wnioskodawca pozostałej części i w związku

z tym domagał się oddalenia tego wniosku w zakresie, w jakim skarżący włada tą nieruchomością. W piśmie w dnia 18 października 2016 r. wnioskodawca zmodyfikował żądanie wnosząc o stwierdzenie zasiedzenia współwłasności tej nieruchomości w 22%. W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że podstawą zmiany żądania jest wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 kwietnia 2014 r., w którym stwierdzono, że uczestnik Spółdzielnia T. [...] w W. jest uprawniona do objęcia w użytkowanie wieczyste sporną nieruchomość wraz z naniesieniami w 78%. Na rozprawie w dniu 22 czerwca 2017 r. pełnomocnik uczestnika wniósł o stwierdzenie zasiedzenia 78% udziału w tej nieruchomości (k. 598/2), zaś Sąd Rejonowy określił pełnomocnikowi termin na uzupełnienie braków tego wniosku zgłoszonego ustnie (k. 599). Na rozprawie w dniu 30 października 2017 r. pełnomocnik uczestnika poinformował, że 27 października 2017 r. złożył wniosek o zasiedzenie (k. 612/2).

Przedmiotem rozstrzygnięcia w tej sprawie nie był więc wniosek skarżącego o zasiedzenie, a zatem nie ma w tym zakresie substratu zaskarżenia.

Zagadnienie dopuszczalności skargi kasacyjnej łączy się z normatywnie określonym jej substratem. Substratem zaskarżenia kasacyjnego może być bowiem tylko rozstrzygnięcie sądu istniejące procesowo. Gdy strona wniosła środek odwoławczy, czy środek zaskarżenia dotyczący przedmiotu nieobjętego rozstrzygnięciem w sentencji, to podlega on odrzuceniu jako niedopuszczalny, z powodu braku substratu zaskarżenia (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 1997 r., II CKN 15/97, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 89, z dnia 11 września 2002 r., V CKN 1165/00, nie publ., z dnia 19 lipca 2006 r., I CZ 35/06, nie publ., z dnia 4 lutego 2011 r., I UZ 174/10, nie publ., z dnia 16 maja 2013 r., II CSK 679/12 nie publ., z dnia 14 stycznia 2015 r., II UZ 60/14, nie publ.).

Ponadto należy wskazać, że pokrzywdzenie orzeczeniem (*gravamen*) jest przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia, chyba że interes publiczny wymaga merytorycznego rozpoznania tego środka (zob. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz.108, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2015 r., V CSK 450/14, nie publ., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2015 r., V CSK 450/14 nie publ.).

Jak wspomniano zaskarżone orzeczenie nie dotyczy wniosku skarżącego o zasiedzenie udziału w tej nieruchomości, gdyż w tym zakresie wniosek skarżącego zainicjował odrębne postępowanie. Wniosek w niniejszej sprawie i wniosek skarżącego o zasiedzenie przedmiotowej nieruchomości nie odnoszą się do tych samych ułamkowych części.

Wobec tego, skoro rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie nie dotyczyło tej części przedmiotowej nieruchomości, co do której skarżący zgłosił wniosek o zasiedzenie, to nie mogło być mowy o naruszeniu jego interesu prawnego w jakimkolwiek stopniu. Poza tym oddalenie wniosku w tej sprawie, przy braku skargi kasacyjnej wnioskodawcy w sposób oczywisty nie narusza interesu prawnego skarżącego w rozumieniu art. 510 § 1 k.p.c., który przyznaje status zainteresowanego podmiotowi, którego praw dotyczy wynik postępowania.

Skarżący nie wykazuje też, że wzgląd na interes publiczny uzasadnia merytoryczne rozpoznanie skargi kasacyjnej.

Z tych przyczyn należało orzec na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., a o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Z uwagi na to, że zaskarżone orzeczenie nie dotyczyło skarżącego uczestnika, który w dodatku nie wykazał interesu prawnego w jego zaskarżeniu, brak było podstaw do przyjęcia, iż pomiędzy uczestnikami występuje sprzeczność interesów w rozumieniu art. 520 § 3 k.p.c.